

18 juni 2018

Fietsblog GLD-7: van de IJssel naar de Achterhoek

Na de ingrijpende passage van het Oexerhof bij Deventer, kwam ik gisteravond aan op ongetwijfeld een van de mooiste plekjes van de Achterhoek. In Laren staat een B&B die pico bello in orde is. Uiterlijk leek het huis sterk op een landhuis dat ik kende van een eerdere vakantie in Lochem, hier iets verderop. Maar tot mijn verbazing is dit huis een nieuwbouwhuis, met alle luxe die bij huizen uit deze tijd horen. Wel gebouwd op de plek waar eerder een oude boerderij stond. De bomen rond

het huis hebben de mooie vormen die oudere bomen aannemen, als ze decennialang vrij mogen groeien. In de tuin heb je net als in het huis, ruimte voor jezelf. Er zijn verschillende zitjes tussen de bloeiende lavendelstruiken en langs de vijver met waterlelies. Had er een gebogen bruggetje gestaan, dan had ik me in een schilderij van Monet gewaand.

Na mijn goed verzorgde ontbijt buiten betreft het en de temperatuur daalt tot onder de 18 graden. De vader van Bart Veldkamp heeft me geleerd dat je dan een lange broek aan moet trekken als je gaat fietsen. Kniegewrichten krijgen al genoeg te lijden, die kun je maar beter warm inpakken tijdens het fietsen bij koud weer. Ik heb alleen geen lange broek in mijn bagage zitten. Zou dit een wieltraining zijn geweest, dan had Barts vader me onverrichter zake naar huis gestuurd.

Bart Veldkamp was de eerste schaatser die de grens overstak naar België, om als Schaatsbelg een hoog oplopend conflict met het bestuur van de Nederlandse Schaatsbond te ontlopen. In zijn eerste jaar werd hij direct Belgisch kampioen langebaanschaatsen. Nu moet gezegd worden dat dit kampioenschap, door gebrek aan het juiste ijs in België, gehouden werd op de ijsbaan in Den Haag, de thuisbasis van Bart. Maar het jaar erop won hij wel de eerste Belgische medaille in vijftig jaar op de Olympische winterspelen. Soms resulteert een conflict in een unieke prestatie.

Ik rij ondertussen rustig mijn rondje Gelre en maak me nergens druk om. Alhoewel. De wegen in de Achterhoek zijn nogal hoekig, je maakt geregeld een bocht van negentig graden. De richtingwijzers van de routeknooppunten zijn daarbij ook niet altijd even handig neergezet. In een bocht, waar ik niet anders kan dan de bocht volgen, staat een overbodig bordje. Maar op het volgende kruispunt staat niets. Dan gok ik maar, als fietser rij ik ook op de zon en de wind. De zon is vandaag alleen niet te zien en de wind is blijkbaar veranderlijk. Want ik zie de hoge zendmast van Markelo beurtelings veraf aan mijn rechterzijde, vervolgens dichtbij, dan weer veraf aan mijn linkerzijde en vervolgens weer dichtbij. Ik rij rare rondjes vandaag. Zelfs de beek die hier de grens tussen Over-Sticht en Gelre aangaf is in de loop der tijd van richting verandert, de grens van Gelre is op mijn hele rit nog nooit zo vaag en onduidelijk geweest. Je vraagt je bijna af of die hier wel bestaan heeft.

Toch spreekt de geschiedenis van het Kasteel Verwolde bij Laren over een harde strijd, en de reden waardoor Hertog Karel van Gelre hier een middeleeuws vechtkasteel bezat voorzien van dikke muren, drie wallen en drie grachten. Dat kasteel is in 1510 door de bisschop van Deventer volkomen verwoest, nu staat er het prachtige edelmanshuis uit 1776. Gebouwd in de fraaie neoclassicistische stijl. Wat dit kasteel vooral een bezoek waard maakt is hetzelfde als bij mijn B&B: de schitterende tuin. Het verschil alleen is dat je als gastvrouw bloemenperken aanlegt en dat een beetje kasteelheer een collectie gigantische bomen plant. De dikste eik van Nederland staat op dit landgoed en is leuk om eens gezien te hebben, maar zelf vond ik de moerascipres het mooiste. Ik ben benieuwd welke boom u de allermooiste vindt. Misschien kunnen we daar eens in stijl met een kopje thee in de theeschenkerij een causerie over houden?

Zelf deze route ontdekken?

Bovenstaande blog gaat over [traject 7](#) van de route [Fietsen over Grenzen](#). Dit traject loopt van Laren naar Gelselaar. [Lees meer over dit traject.](#)

Geschreven door Marc Beek

Mijn naam is Marc Beek (54 jaar, Harderwijk) en ik ga Fietsen over Grenzen. Ik ben een ervaren vakantiefietser, dus weet mijn tempo aan te passen aan de schoonheid van het landschap en de bezienswaardigheden op de route. Al fietsend ga ik op zoek naar de geschiedenis van toen en dat in woord verbinden met het leven van nu. Want die grens uit het verleden vormde dan wel ooit een barrière, vaak was het ook een aanmoediging om grenzen te verleggen.

Deel deze pagina op social media:

